

ഇതു വ്യക്തമായ നൂണ തന്നെയാണ് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തില്ല? അവർ എന്തുകൊണ്ട് അതിനു നാലു സാക്ഷികളെ കൊണ്ടു വന്നില്ല? എന്നാൽ അവർ സാക്ഷികളെ കൊണ്ട് വരാത്തതിനാൽ അവർ തന്നെയാകുന്നു അല്ലാഹുവിങ്കൽ വ്യാജവാദികൾ. ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അന്യഗ്രഹവും കാരണവുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഈ സംസാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ ബാധിക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ കൊണ്ട് അതേറ്റു പറയുകയും, നിങ്ങൾക്കൊരു വിവരവുമില്ലാത്തത് നിങ്ങളുടെ വായ്കൊണ്ട് മൊഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം. അതൊരു നിസ്സാരകാര്യമായി നിങ്ങൾ ഗണിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അത് ഗുരുതരമാകുന്നു. നിങ്ങൾ അത് കേട്ട സന്ദർഭത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിനെ പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. (അല്ലാഹുവേ,) നീ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! ഇത് ഭയങ്കരമായ ഒരു അപവാദം തന്നെയാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞില്ല? നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ ഇതു പോലുള്ളത് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചുതരികയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിമാനുമകുന്നു. തീർച്ചയായും സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ദുർവൃത്തി പ്രചരിക്കുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാകാൻ അവർക്കാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുള്ളത്. അല്ലാഹു അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. (നൂർ: 11-19)

അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നു:

*

*

*

(26-23 :)

പതിവ്രതകളും (ദുർവൃത്തിയെപ്പറ്റി) ഓർക്കുക പോലും ചെയ്യാത്തവരുമായ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ദുരാഭിപ്രായം നടത്തുന്നവരാകാൻ അവർ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തീർച്ച. അവർക്ക് ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവരുടെ നാവുകളും കൈകളും കാലുകളും അവർക്കെതിരായി സാക്ഷിപറയുന്ന ദിവസത്തിലത്രെ അത് (ശിക്ഷ). അന്ന് അല്ലാഹു അവർക്ക് അവരുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷമായ സത്യമെന്ന് അവർ അറിയുകയും ചെയ്യും. ദുഷിച്ച സ്ത്രീകൾ ദുഷിച്ച പുരുഷന്മാർക്കും, ദുഷിച്ച പുരുഷന്മാർ ദുഷിച്ച സ്ത്രീകൾക്കുമാകുന്നു. നല്ല സ്ത്രീകൾ നല്ല പുരുഷന്മാർക്കും, നല്ല പുരുഷന്മാർ നല്ല സ്ത്രീകൾക്കുമാകുന്നു. ഇവർ (ദുഷ്ടന്മാർ) പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ (നല്ലവർ) നിരപരാധരാകുന്നു. അവർക്ക് പാപമോചനവും മാനുഷമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും. (നൂർ: 23-26)

മേലുദ്ധ്യത വചനങ്ങളിലൂടെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കടന്നുപോകുന്നവർക്ക് വളരെയേറെ പാഠങ്ങളാണ് ലഭ്യമാകുന്നത്. മഹാനായ പ്രവാചകന്റെ പ്രിയപത്നിയും, തന്റെ സതീർഥ്യനായ അബൂബക്കറിന്റെ പ്രിയപുത്രിയുമായ ആയിഷ(റ)യെപ്പറ്റി അപവാദപ്രചരണം നടത്തിയ പ്രവൃത്തി ഏറ്റവും നികൃഷ്ട നിലപാടായിരുന്നുവെന്ന് വുർആൻ വിമർശിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും, അത്തരം അപവാദാരോപണങ്ങളുമായി നിലകൊള്ളുന്നർ ഇന്നും ഇസ്ലാമിന്റെ പേരുപയോഗിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് വേദകരം! അല്ലാഹു പറഞ്ഞില്ലെ:

(11 :)

തീർച്ചയായും ആ കള്ള വാർത്തയും കൊണ്ട് വന്നവർ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സംഘം തന്നെയാകുന്നു. (നൂർ: 11) സൽവൃത്തയായ ആയിഷ(റ)യുടെ പേരിൽ കേൾക്കാനിടയായ

മോശമായ വാർത്തയെ ചുരുക്കം ചില വിശ്വാസീ വിശ്വാസിനികളെങ്കിലും കണക്കിലെടുത്തപ്പോൾ അതിനേയും അല്ലാഹു തആല കർക്കശമായി വിമർശിച്ചു:

(12 :)

നിങ്ങൾ അത് കേട്ട സമയത്ത് സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളുകളെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ട് നല്ലതു വിചാരിക്കുകയും, ഇതു വ്യക്തമായ നൂണ തന്നെയാണ് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തില്ല? (നൂർ: 12)

സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരിലാകട്ടെ, വിശ്വാസിനികൾക്കെതിരിലാകട്ടെ വ്യാജവാർത്തകൾ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ അവയുടെ നിജസ്ഥിതി ബോധ്യമാകാത്തതിടത്തോളം കാലം അവയെ വിശ്വസിക്കാനോ, ആളുകൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാനോ പാടുള്ളതല്ല എന്നതാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ നിർദ്ദേശം. എന്നല്ല, അത്തരം വൃത്താന്തങ്ങളെ പരിഗണിക്കാതെ, സ്വന്തം ആദർശബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ലതു വിചാരിക്കാൻ തയ്യാറാകുകയാണ് വേണ്ടത് എന്നും ഖുർആൻ ഉണർത്തുകയാണ്.

അപവാദ പ്രചരങ്ങളെ അപ്പടി വിശ്വസിക്കുന്നതും, അതിൽ അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയൊ ഭാഗവാക്കാകുന്നതും നിസ്സാരമായ കാര്യമല്ല. ഖുർആനത് ഉണർത്തുന്നത് കാണുക:

(15 :)

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ കൊണ്ട് അതേറ്റു പറയുകയും, നിങ്ങൾക്കൊരു വിവരവുമില്ലാത്തത് നിങ്ങളുടെ വായ്കൊണ്ട് മൊഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം. അതൊരു നിസ്സാരകാര്യമായി നിങ്ങൾ ഗണിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അത് ഗുരുതരമാകുന്നു. (നൂർ: 15)

മാത്രമല്ല, ഇനിയൊരിക്കൽകൂടി ഇത്തരം അവിവേകം സ്വഹാബികളിൽ ഉണ്ടാകാവതല്ലെന്ന് അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹു വ തആല അവരെ ഉപദേശിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്:

(17 :)

നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ ഇതു പോലുള്ളത് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. (നൂർ: 17)

പ്രവാചക പത്നിയെ സംബന്ധിച്ച അപവാദാരോപണം നിസ്സാരകാര്യമായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാതെ, കപടവിശ്വാസികളുടെ തന്ത്രത്തിൽപെടുകയായിരുന്നു ചിലരെങ്കിലും. ഉമ്മൂൽ മുഅ്മിനീന്റെ നിരപരാധിത്വം കൃത്യമായി ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹു, പശ്ചാത്തപിച്ച സ്വഹാബത്തിന് മാപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത സംഭവത്തോടെ, വിശ്വാസീ ലോകം മുഴുവൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായ ഒരു നിയമവും അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചു. ചാരിത്ര്യവതികളായ സ്ത്രീകളുടെ പേരിൽ അപവാദ പ്രചരണം നടത്തുന്നത് വൻകുറ്റമായി അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അത്തരം നീചവൃത്തികളിലേർപ്പെടുന്നവർ അഭിശപതരാണ് എന്ന ഖുർആനിക വാക്യം ശ്രദ്ധിക്കുക:

(23 :)

പതിവ്രതകളും (ദുർവൃത്തിയെപ്പറ്റി) ഓർക്കുക പോലും ചെയ്യാത്തവരുമായ സത്യവിശ്വാസിനികളെപ്പറ്റി ദുരാരോപണം നടത്തുന്നവരാരോ അവർ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തീർച്ച. അവർക്ക് ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്. (നൂർ: 23)

അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ പ്രിയപത്നി ആയിഷ(റ) ദുർവൃത്തയാവുക അസംഭവ്യമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘനീയമായ നിയമമാണത്. സൂഷ്‌ടിശ്രേഷ്ഠന്റെ സഹധർമ്മിണി ശ്രേഷ്ഠന്തയുടെ നിറക്കൂട്ടമാകണം. അവരെങ്ങാനും ചീത്തസ്വഭാവത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു

വെങ്കിൽ ഉക്യഷ്ടനായ പ്രവാചകന്റെ പത്നിയായാൻ അവർക്കെന്ത് യോഗ്യതയാണുള്ളത്?! എല്ലാ നന്മകളും ഗുണങ്ങളും നബി തിരുമേനിയിൽ സമ്മേളിപ്പിച്ച അല്ലാഹു ആ തിരുശരീരത്തോടൊട്ടി നിൽക്കാൻ ദുർഗുണയായ ഒരു സ്ത്രീയെ ഭാര്യയായി നൽകുകയോ?! വൽബിൽ ഈമാനുള്ള ഒരാൾക്കും വിശ്വസിക്കാനാകാത്ത സംഗതിയാണത്. അക്കാര്യം ആദ്യം സ്വഹാബത്തിനേയും പിന്നെ ലോകത്തെ മുഴുവനും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത് കാണുക:

(26 :)

ദുഷിച്ച സ്ത്രീകൾ ദുഷിച്ച പുരുഷൻമാർക്കും, ദുഷിച്ച പുരുഷൻമാർ ദുഷിച്ച സ്ത്രീകൾക്കുമാകുന്നു. നല്ല സ്ത്രീകൾ നല്ല പുരുഷൻമാർക്കും, നല്ല പുരുഷൻമാർ നല്ല സ്ത്രീകൾക്കു മാകുന്നു. (നൂർ: 26)

പ്രവാചകനേക്കാൾ നല്ലൊരു പുരുഷൻ ദുനിയാവിലുണ്ടാകുമോ? ആ മഹാ പുരുഷനു തന്നെ ചീത്തയായ ഒരു സ്ത്രീ ഭാര്യയായി വരുമോ? ഇല്ല. ആയിഷ(റ) പവിത്രയായിരുന്നു, ചാരിത്ര്യവതിയായിരുന്നു, നിഷ്കളങ്കയായിരുന്നു. ദുനിയാവിലെ ഏറ്റവും നല്ല പുരുഷൻ, നബിശ്രേഷ്ഠൻ, ഏറ്റവും അനുയോജ്യയായ പെണ്ണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹു വ തആല തന്റെ ദുതന്റെ ഭാര്യയാകാൻ ആ മഹതിക്ക് ഉതവിയേകിയത്. അത് കൊണ്ടാണ് മൂനാഫിഖുകൾ ആ മഹതിയുടെ നേർക്കെറിഞ്ഞ ദുരാഭോപണച്ചെളിയിൽ നിന്ന് അവരെയവൻ സംരക്ഷിച്ചു നിർത്തിയത്. അതു കൊണ്ടാണ്, ആ മൂനാഫിഖുകളുടെ കെണിയിൽ അറിയாத വീണുപോയ സത്യവിശ്വാസികളോട് അവൻ മാപ്പുനൽകി കരുണകാണിച്ചത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

(26 :)

ഇവർ (ദുഷ്ടൻമാർ) പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ (നല്ലവർ) നിരപരാധരാകുന്നു. അവർക്ക് പാപമോചനവും മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും. (നൂർ: 26)

വിശദമായ ഒരു വിശകലനം വേണ്ടാത്ത വിധം വ്യക്തമാണ് ഖുർആനിക സൂക്തങ്ങൾ. രൂഢമൂലമായ വിശ്വാസത്തിന്റേയും, നിസ്തുലമായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റേയും ഉടമയായിരുന്ന ഉമ്മ ആയിഷ(റ) പടച്ചവന്റെ ദയാവായ്പുകൾക്കും, മഗ്ഫിറത്തിനും, പരലോകത്തിലെ മാന്യമായ വിഭവങ്ങൾക്കും അർഹയാണ് എന്നത്രെ മേലുദ്ധ്യത വചനങ്ങൾ മുഴുവനും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്ക് ഈ മഹതിയുടെ പവിത്രതയിൽ ഇനി സംശയിക്കാനാകും?! അങ്ങനെ സംശയിക്കുന്ന ഏതൊരാളും തികഞ്ഞ നിഷേധിയും മതഭ്രഷ്ടനുമാണെന്ന് പറയാൻ ഏത് വിശദീകരണമാണ് ഇനി വേണ്ടത്?!